

Nr 236.

Av herr **Edberg**, om skrivelse till Kungl. Maj:t angående understödjande av vattenledningsanläggningar å landsbygden.

På landsbygden förekomma som bekant endast mera sällan vattenledningar även i sådana fall då bygden är ganska tät och vattentillgången otillfredsställande. Olägenheten härav är i ögonen fallande.

Vid de eldsvådor, som inträffa på landsbygden gå årligen stora värden förlorade av det skäl, att vattenbrist hindrar ett effektivt släckningsarbete. I många fall måste vatten hämtas långa vägar och kommer då fram för sent, först sedan elden fått för stark fart. Särskilt svårt är det under de förhållanden, som nu i allmänhet förekomma, att framskaffa tillräckligt vatten, då stark torra råder eller vattendragen äro tillfrusna.

Ur rent hygienisk synpunkt måste det även anses vara betänkligt, att befolkningen i många fall tvingas att använda vattenhämtningsställen i närbelägna mindre vattensamlingar med orent och surt vatten. Många epidemiska och andra sjukdomar ha utan tvivel sitt upphov i denna omständighet.

Enda utvägen att avhjälpa de missförhållanden, som här påpekats, är ofta anläggandet av vattenledning till ett på något avstånd beläget ehuru ej alltför avlägset vattendrag.

Sådana företag skulle utan tvivel i många bygder komma till stånd, då befolkningen livligt önskar att få tillgång till mer och bättre vatten, om ej dess anläggning stötte på alltför stora finansiella svårigheter. För att ett dylikt företag skall kunna igångsättas fordras i regel kredit på lång tid och mot billig ränta. Då sådan kredit ej kan erhållas, få vattenledningsföretagen, ehuru behovet av dem är trängande, i många fall undanskjutas.

Billiga lån på längre tids amortering skulle möjliggöra, att ett eller flera byalag eller mer tätare bygd kunde gemensamt framdraga vattenledning. De fördelar ur brandskyddets och hygienens synpunkt detta skulle medföra äro så stora, att de väl motivera, att det allmänna främ-

jar dylika företags tillkomst genom att bereda lån på så fördelaktiga villkor, som staten anser sig kunna och bära medgiva. Hur dessa villkor bära bestämmas, torde icke utan närmare utredning angivas.

Under nuvarande svåra tider bör man givetvis ej ställa alltför stora anspråk på statskassan. Det torde emellertid låta sig göra för staten att utan att ikläda sig väsentliga ekonomiska uppoffringar bereda lånemöjligheter, som äro tillräckligt fördelaktiga för att möjliggöra utförandet av de mest trängande vattenledningsföretagen.

Med stöd av vad jag sålunda anfört får jag vördsamt anhålla,

att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t måtte låta utreda frågan om understödjande av vattenledningsanläggningar inom tätare bebyggda delar av landsbygden genom beredande av bättre kreditmöjligheter samt för riksdagen framlägga det förslag, som av utredningen kan föranledas.

Stockholm den 29 januari 1921.

P. J. Edberg.